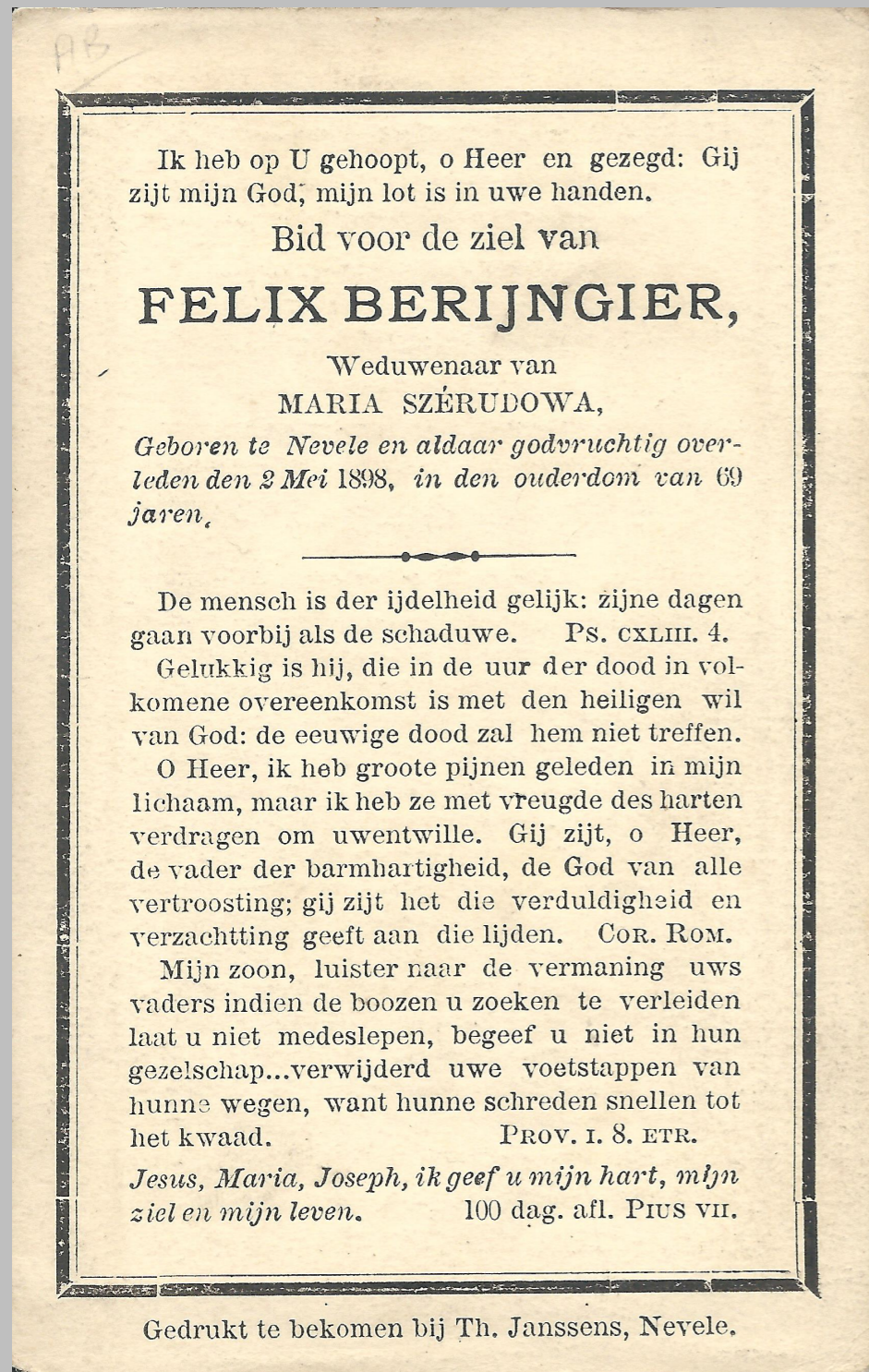


OPEN KERKENDAGEN 2019 - POESELE



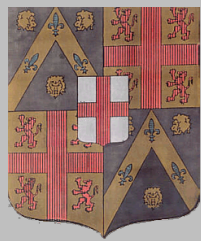
Felix Beryngier



Doodsprentje Felix Beryngier de oude



Felix Beryngier werd op 13 juni 1871 geboren te Jabunklau in Moravië-Silezië (Tsechië) niet zo ver van de huidige Poolse grens uit een Nevelse vader en een Tsjechische moeder. Zijn vader, ook Felix, had in 1851 Nevele verlaten voor Wendrin (nu Tsjechië) waar hij werk vond als houthakker en later als wegenbouwer. Als zijn echtgenote Maria Szérudowa in 1891 overlijdt, keert Felix (de oude) terug naar Nevele waar hij in 1898 zal overlijden. In Jabunklau heerste er omstreeks 1886 veel armoede en vader Felix stuurde zijn 15-jarige zoon met de trein naar zijn geboortedorp Nevele. Met een handvol zakgeld en een briefje in de hand met wat adressen erop kwam hij in Nevele aan. Hij verbleef korte tijd in herberg "In de bonte os" op de Markt en verhuisde daarna naar herberg van de familie van klompenmaker Dossche in de Korte Munt waar hij een kamer huurde. Felix bleek een begaafd tekenaar die graag bloemen tekende en prenten kopieerde en dit graag toonde aan de herbergbezoekers. Daar werd hij ontdekt door brouwer Louis Lampaert, de latere burgemeester van Nevele, die Felix aanmoedigde om in die richting verder te werken. Lampaert vertelde aan zijn vriend Theodoor Janssens over de kwaliteiten van de jonge Beryngier en Felix kon aan de slag in het werkhuis van Janssens. Hij verdiende er 1 fr. per week. Daar leerde hij kleuren mengen, heiligenbeelden beschilderen, decoraties uitvoeren, ornamenten tekenen en schilderen.



OPEN KERKENDAGEN 2019 - POESELE



Felix Beryngier

In het pleeggezin Dossche werd Felix verliefd op Leonie, de oudste dochter. Na hun huwelijk bleven ze bij de familie Dossche inwonen. Felix nam nu ook zelf schilderwerken aan o.m. in 1889 in Loftus (Engeland) en na het overlijden van zijn patroon-leermeester Theodoor Janssens in 1899 kochten Felix en Leonie een huis in de Kermemelkstraat (nu Camille Van der Cruyssenstraat). In het atelier, achter zijn woning, goot hij heiligenbeelden in gips. Na het overlijden van Theodoor Janssens, volgde Beryngier hem op als beheerder van de Nevelse tekenschool. In 1924 werd Felix gehuldigd als 25 jaar lesgever, 15 jaar bestuurder en vierde men ook het 50-jarig bestaan van de tekenschool.

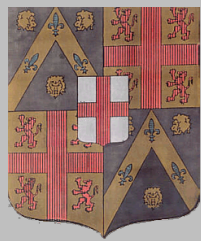


Als decorateur beschilderde hij zijn voorgevel met ornamenten. Boven de bovenramen plamuurde hij het gedeelte tussen het raam en de korfoorboog, en bracht er drie spreuken aan in sierlijke letters en krullen; "Klein doch mijn"; "Na regen - zonneshijn" en "Oost-West, thuis best". Een dichtgemetseld raam (blind venster), werd zo beschilderd dat het op een echt raam geleek, het glas had een glaskleur en de geschilderde gordijnen geleken op kantwerk.



Felix Beryngier in het atelier achter zijn woning

Felix Beryngier en zijn echtgenote Leonie Dossche voor hun woning in de Kermemelkstraat



OPEN KERKENDAGEN 2019 - POESELE



Felix Beryngier

Net als zijn leermeester Janssens had Felix Beryngier verscheidene leerlingen onder wie de gebroeders De Vos en Leon Dossche, de zoon van zijn schoonbroer Honoré. Felix Beryngier overleed te Nevele op 16 oktober 1926, zijn echtgenote Leonie Dossche overleefde hem meer dan twintig jaar en overleed te Nevele op 19 januari 1947. Wegens zijn afkomst droeg Felix de bijnaam „Feel den Duits”. Toch was hij in Nevele een geacht persoon. In 1906 bezat hij één stem voor senaat- en gemeenteverkiezingen en in 1912 waren dat er drie.

Voor wien God vreesst zal het zacht zijn in zijne laatste stonden, in zijne doodsuur zal hij gezegend worden. Eccl. 1. 13.

† BID VOOR DE ZIEL
van Mijnheer

FELIX BERYNGIER
echtgenoot van Dame
LEONIE DOSSCHE

geboren te Jabunkau (Tcheko-Slovakej) den 13 Juni 1871 en godvruchtig overleden te Nevele den 16 October 1926, voorzien van de H. H. Sacramenten der stervenden.

Lid der confreriën van het Allerh. Sacrament en van het Allerh. Hart van Jesus, en van het genootschap van den H. Franciscus Xaverius.

Oprechte christen bemindde hij God en zijne kerk. Standvastig en onwankelbaar in zijn geloof, was niets bekwaam hem van de getrouwe oefeningen van den Godsdienst af te trekken. Hij bemindde den luister van Gods huis. Medelijdend met den noodlijdende, dienstveerdig jegens eenieder, was hij van God en van de menschen bemind, ook zijn aandenken zal in zegening blijven.

Hoe zoet is hef te sterven na eene gestadige godsvrucht gehad te hebben tot het Hart van Dengenen die ons moet oordeelen. H. Marg. Mar.

Hij was een trouwe dienaar van Maria wier beeltenis hij zoo meesterlijk schilderde; Moeder van altijd duren Bijstand was zij zijn steun en troost gedurende zijn leven en schonk zij hem gelatenheid en vrede in het stervensuur.

Bemindde Echtgenoot, Bloedverwanten en Vrienden weest niet ontroostbaar; wij zullen malkander wederzien in den Hemel. Vergeet mij niet in uwe gebeden.

Hert van Jesus maak dat ik U altijd meer en meer beminne. (300 dagen afl.)

Druk. Tyberghein Knelsteen, Nevele.



GODVRUCHTIGE GEDACHTENIS
van Mijnheer

FELIX BERYNGIER
echtgenoot van Dame
LEONIE DOSSCHE

Het tuig was neergezegen op het pachtgoed 'het Zevenbunder' te Vosselaere bij Nevele, niet verre buiten de kom van 't dorp: 'Petrool, petrool!' hadden de gevallen of uitgesprongen inzittenden geroepen, wanhopige gebaren makend. Petrool! dat is er nergens meer. 'Waarom petrool?' vroeg ik. 'Om hun vliegtuig te verbranden.'

Te Nevele woont sinds jaren een Duitscher, huisschilder van beroep, in de wandeling 'Den Duits' genaamd, deze had het vliegtuig gelijk veel anderen gezien, liep uit de groep kijkers weg om de aanwezige wacht te waarschuwen en duidde hun de te nemen richting aan.

Het groot gevaarte lag op een akkerstuk neergeveld, schijnbaar onbeschadigd; de twee rampzaligen stonden er bij met de handen omhoog.

Het was een roerend schouwspel, toen ze ontwapend tusschen acht duitsche soldaten door de straten van Nevele-dorp werden geleid. Alle menschen stonden aan hun deur tranen stortend of met tranen in de oogen en verbijsterde aangezichten.

Was Beryngier Duitsgezind tijdens de Eerste Wereldoorlog? In elk geval werd hij na de oorlog ongemoeid gelaten. Virginie Loveling (die blijkbaar niet zo hoog opliep met de religieuze kunstenaar en hem maar een huisschilder noemde) liet dit alvast uitschijnen in haar oorlogsdagboeken. Zo schreef ze op zaterdag 2 oktober 1915 het volgende over een neergestort vliegtuig op de hoeve De Zevenbunder in Vosselaere.



Vooraan Felix Beryngier, links achteraan Jules Van Wanzele en rechts achteraan Gustaaf Van Laere